ସତ୍ୟବାଣୀ

THE VOICE OF TRUTH

**MAY - JUNE
1996**

**AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST**

ସତ୍ୟବାଣୀ

(The Voice of Truth)

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box No. 80, KAKINADA,

A.P. - 533 001.

Ph. 0884-63722.

Vol. 1.	May & June 1996	No.3

Published every two months inOriya Language for the Restoration of pure

New Testament Christianity

ORIYA BIBLES

We supply Oriya Bibles at Rs. 35/-each and Rs. 15/- for postsge. Please send rs. 50/- by M.O. if you are in need of Oriya Bibles to:

SATYA VANI

P.O. Box. 80, **KAKINADA** - 533 001.

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା
(THE LAWS OF GODS)

'ବ୍ୟବସ୍ଥା' ବୋଲି ଏହି ପଦ ବାଇବଲର ଏକ ସୁପରିଚିତ ପଦ । ଅନେକ ପ୍ରକାର "ବ୍ୟବସ୍ଥା" ବା ନିୟମାବଳୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ଜୀବନରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ଥାଏ । ପୁରା କାଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ତାହା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାମରେ ପରିଚିତ । ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଯୁଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ନିୟମର ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ନିୟମକୁ "ସ୍ୱାଧୀନତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା" ବୋଲି ଯାକୁବ ଆପଣା ଲେଖାରେ ପ୍ରକଟ କରନ୍ତି । (ଯାକୁବ ୧ : ୨୫) । ପୁରାତନ ହେଉ ବା ନୂତନ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିୟମ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଅଟେ । ମାନବିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିୟମ ସେହି ଈଶ୍ୱର ଦତ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଛାୟାମାତ୍ର ।

ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଶାସନ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ କେତୋଟି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତଥା ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନର ପ୍ରତିଫଳ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇ ଥିଲେ । ଜନ ସଂଖ୍ୟାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହେବା ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା । ଏହି ଆଜ୍ଞା ଗୁଡିକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରିବା ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ସୁଦୃଢ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ପୁରାତନ ନିୟମର ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇ ଅଛି । ପ୍ରଥମ ନିୟମ "ପୈତୃକ ନିୟମ" ଯାହାକି ପରିବାର ପିତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉ ଥିଲା । ପିତାଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଗୁଡ଼ିକ ପରିବାର ପ୍ରତ୍ୟେତ ସଭ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଦମ, ନୋହ, ଅବ୍ରାହମ, ଇସ୍‌ହାକ ଓ ଯାକୁବ ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ

ପରିବାର ସମୂହକୁ ଶାସନ କରିଥିଲେ । ଏହି ନିୟମ ଆଦମଙ୍କ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦତ୍ତ ହେବା ଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ପଚିଶି ଶହ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ତେଣୁକରି ଏବ୍ରୀ ପୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତା ଲେଖନ୍ତି, "ଈଶ୍ୱର ପୂର୍ବକାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତୃପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ କଥା କହି......" (ଏବ୍ରୀ ୧ : ୧) ।

ପୁରାତନ ନିୟମର ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ରାୟେଲ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହାର ବିବରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକର ୨୦ ଅଙ୍କରେ ପଢିପାରୁ । ସାମାଜିକ ଓ ନୈତିକ ଅନେକ ନିୟମାବଳୀ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ "ଦଶଆଜ୍ଞା" ମଧ୍ୟ ଏହି ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକରେ ଲେଖା ଯାଇ ଥିଲା, ତାପରେ ଏହା ପୁସ୍ତକରେ ତଥା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୂପ ଫଳକରେ ଲେଖାଯାଇ ଥିଲା । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଦା ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ରାୟେଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହାର ଅବଜ୍ଞାରେ ସେମାନେ କଠିନ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉ ଥିଲେ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପନ୍ଦର ଶହ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳନରେ ଥିଲା । ତେଣୁ କରି ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଲେଖନ୍ତି, "କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।' (ଯୋହନ ୧ : ୧୭) । ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କି ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଲୋପ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି, ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ, ଲୋପ କରିବାକୁ ଅସିନାହିଁ ବରଂ ସଫଳ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ଲୋପ ନ ପାଇବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଘଟିକା ଯାଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଏକମାତ୍ରା କି ଏକବିନ୍ଦୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଲୋପ ପାଇବ ନାହିଁ ।" (ମାଥିଉ ୫ : ୧୭, ୧୮) । ତାହାଙ୍କ ପୁନର୍ଋତ୍ଥାନ ପରେ

ସେ କହିଲେ, "ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଭାବବାଦୀ ମାନଙ୍କ ଓ ଗୀତ-ସଂହିତା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ମୋ ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖା ଅଛି । ସେହି ସବୁ ସଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତକଥା କହିଥିଲି ।" (ଲୂକ ୨୪:୪୪) ଏହି ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନେ ୨ୟ କରିନ୍ଥୀ ୩ ଦବ; କଲସୀ ୨ : ୧୪ ଓ ଗାଲାତୀ ୫:୪ ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଢିପାରୁ ।

ବାଇବଲର ତୃତୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବା ନିୟମ ନୂତନ ନିୟମ ଅଟେ । ଏହି ନିୟମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିୟମ । ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତଥା ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ରୂପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ନିୟମ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରୁ ପ୍ରଚଳନରେ ଅଛି ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳନରେ ଥିବ । ଏହି ନିୟମ ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଯେପରି ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କର ।" (ମାର୍କ ୧୬ : ୧୫) । ପୂର୍ବକାଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପିତୃ ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ଭାବବାଦୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥାକହି, "......ଏହି ଶେଷ କାଳରେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥା କହି ଅଛନ୍ତି; ତାହାଙ୍କୁ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ।" (ଏବ୍ରୀ ୧ : ୨) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବା ସମୟରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ "ଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କ ଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ, ଏହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣକର ।" (ମାଥିଉ ୧୭:୫) । ଯୋହନ ୧:୧୭ରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ବୋଲି ଲେଖାଯାଏ । ଏହି ନିୟମକୁ ଯାକୁବ "ସ୍ୱାଧୀନତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା" ବୋଲି ଯାକୁବ ଆପଣା ଲେଖାରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି ।" (ଯାକୁବ ୧:୨୫)

ଏହି ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ "ପୈତୃକ ବ୍ୟବସ୍ଥା" ଯୁଗରେ ବାସ କରୁ ନାହୁଁ, କାରଣ ତାହା

ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ପଚଶି ଶହ ବର୍ଷ ସମୟରେ ପ୍ରଚଳନରେ ଥିଲା, ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ଜୀବିତ ନ ଥିଲୁ ତେଣୁକରି ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ ନ କରେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ନୋହୁଁ, କାରଣ ତାହା ମୋଶାଙ୍କ ସମୟ ଠାରୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳନରେ ଥିଲା । ତେବେ ଆମ୍ଭମାନେ କେଉଁ ନିୟମାଧୀନ ? ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମରଣ ପରେ ଅନୁଗ୍ରହର ଯୁଗ ବା ନୂତନ ନିୟମର ଯୁଗର ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଅଛି ଓ ତାହା ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳନରେ ଥିବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଏହି "ସ୍ୱାଧୀନତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା" ଧୀନ ଅଟନ୍ତି । ନୂତନ ନିୟମ ଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ନିୟମାବଳୀ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାରିବା ।

ପୁରାତନ ନିୟମ ହେଉ ବା ନୂତନ ନିୟମ ହେଉ ମନୁଷ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନକାରୀମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଓ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଯୋଗ କରିବାରେ ବା ବିଯୋଗ କରିବାରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଧିକାର ଦତ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ବିକୃତ କରିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୮ ପ୍ରଭୁ ସତର୍କ କରନ୍ତି ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବ୍ୟତୀତ ଦେଶର, ନଗରର ପ୍ରଭୃତି ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ଜୀବନ ଯୋଜିତ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିୟମାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଦତ୍ତ ମୌଳିକ ନିୟମାବଳୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପାଉଲ କହନ୍ତି, "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ଶାସନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବଶୀଭୂତ ହେଉ, କାରଣ ଅଧିକାର କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସେ, ଆଉ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ । ଅତଏବ,

ଯେ ଅଧିକାର ପ୍ରତିରୋଧ କରେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧାନର ପ୍ରତିରୋଧ କରେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଉପରେ ଦଣ୍ଡ ଘଟାଇବେ । କାରଣ ଶାସନ କର୍ତ୍ତାମାନେ ସଦାଚାରୀ ପ୍ରତି ଭୟଜନକ ନୁହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅସଦାଚାରୀପ୍ରତି ଭୟଜନକ । ତୁମ୍ଭେ କି ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିର୍ଭୟ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ? ତେବେ ସଦାଚାର କର । ତାହାହେଲେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଶଂସା ପାଇବ । କାରଣ ସେ ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅସଦାଚାର କର, ତାହାହେଲେ ଭୀତହୁଅ, ଯେଣୁ ସେ ନିରର୍ଥକ ଖଡ୍ଗ ଧାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକଙ୍କ ସ୍ୱରୂପେ ଅସଦାଚାରୀ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଅତଏବ, କେବଳ କ୍ରୋଧର ଭୟରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବିବେକ ହେତୁ ମଧ୍ୟ ବଶୀଭୂତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଣୁ ଏହି କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜସ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଥାଅ, କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକଙ୍କ ସ୍ୱରୂପେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ରହନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ଯାହା ପ୍ରାପ୍ୟ, ତାହାଙ୍କୁ ତାହା ଦିଅ, ଯାହାଙ୍କୁ ରାଜସ୍ୱ ଦେବାକୁ ହୁଏ, ତାହାଙ୍କୁ ରାଜସ୍ୱ ଦିଅ, ଯାହାଙ୍କୁ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ହୁଏ, ତାହାଙ୍କୁ ଶୁଳ୍କ ଦିଅ; ଯାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ହୁଏ, ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଯାହାଙ୍କୁ ସମାଦର କରିବାକୁ ହୁଏ ତାହାଙ୍କୁ ସମାଦର କର ।" (ରୋମୀୟ ୧୩ : ୧-୧୭) ପ୍ରେରିତ ପିତର କହନ୍ତି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ମାନବୀୟ ବିଧାନର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ । ସର୍ବ ପ୍ରଧାନ ରାଜା ହେଉନ୍ତୁ କିଅବା ଦୁଷ୍କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ସତ୍କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଶାସନ କର୍ତ୍ତାମାନେ ହେଉନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସତ୍କର୍ମ କରି ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନର କଥା ବନ୍ଦ କର, ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଲେହେଁ ତୁମ୍ଭ-ମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ଦୁଷ୍ଟତାର ଆବରଣ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବହାର ନକରି

ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ହୋଇ ସତ୍କର୍ମ କର ।" (୧ମ ପିତର ୨:୧୩-୧୭) । ପୁନର୍ବାର ପାଉଲ ତିତସ୍‌ଙ୍କୁ କହନ୍ତି, "କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଓ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ଓ ବାଧ୍ୟ ହେବାକୁ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସତ୍‌କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ..........।" (ତିତସ୍ ୩ : ୧)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଆପଣା ୨ ଶାସନ ନିୟମ ଥାଏ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାରତ ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଆଇନ ରହିଅଛି, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକର ପାଳନ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିୟମ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହିତ ଜନକ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଗତ ବୋଲି ବାକ୍ୟ କହେ । ଉତ୍ତମ ନାଗରିକ ନ ହୋଇ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହୋଇ ପାରିବା ? ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକ ନିୟମିତ କର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ, ତଥା ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବା ବେଳେ ରାସ୍ତାର ନିୟମ ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ନିୟମ ବିହୀନ ସ୍ଥଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଆପଦ, ଅସ୍ଥିରତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାଉଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତମ ନାଗରିକ ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ନୁହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଉତ୍ତମ ନାଗରିକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତଥା ଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କ ମତ କଅଣ ? ଉଭୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଇହଲୋକ ପରଲୋକରେ ଶାନ୍ତି ସନ୍ତୋଷର ଜୀବନ ଯାପନ କରି ପାରିବା ।

—J. C. CHOATE

—*—

ବିଜାତୀୟା ନାରୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ

ମୋଶାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଈଶ୍ରାୟେଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁବଳ ଦ୍ୱାରା ମିସରଦେଶର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଈଶ୍ରାୟେଲର ନେତୃତ୍ୱର ଭାର ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ସ୍କନ୍ଧ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଥୋଇ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ଈଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର କରାଇବା । ପ୍ରଥମେ ସେ ତିନ ଦିନ ଭିତରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ରୁବେନୀୟ, ଗାଦୀୟ ଓ ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶକୁ ଆଗାମୀ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଥିଲେ ।

ତୃତୀୟ ଯୋଜନାରେ ସେ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯିରୀହୋ ନଗର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଏହି ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଜାତୀୟମାନଙ୍କ ନଗରରେ ବିଶ୍ୱାସିନୀ ଏକ ନାରୀଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇଥିଲେ । ସେ ରାହାବ ନାମ୍ନୀ ବେଶ୍ୟା, ଯାହାଙ୍କ ଗୃହ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଥିଲା । ଜଣେ ବେଶ୍ୟା ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପ୍ରକୃତିଗତ ଥିବାରୁ, ସେହି ଦୁଇ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ରାହାବଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯିବା ସନ୍ଦେହ ଜନ୍ମାଇ ନ ଥିଲା । ତଥା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା ଥିଲା । ଯେଣୁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ ଯିରୀହୋ ନଗର ହସ୍ତଗତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଥିଲେ ।

ଯିରୀହୋର ରାଜା ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାହାବ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ, ସେହି ଲୋକମାନେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଲୋକ ତାହା

ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅନ୍ଧକାର ହୁଅନ୍ତେ ପ୍ରାୟ ନଗରଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିବା ସମୟରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ବାହାରି ଗଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ କେଉଁ ଆଡେ ଗଲେ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ; ବେଗେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ୨ ଗୋଡାଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ପାରିବ ।" କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାତ ଉପରେ ସଜାଇ ରଖିଥିବା ଆପଣା ମସିନା ଝାଟିରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା !

"ମୁଁ ଜାଣେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟକ ତ୍ରାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ଅଛି, ଓ ଏହି ଦେଶ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ତରଳି ଯାଉଅଛନ୍ତି । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସରରୁ ବାହାରି ଆସିବା ବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କି ପ୍ରକାରେ ସୂଫ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ଶୁଷ୍କ କଲେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେ ପାରିସ୍ଥିତ ସିହୋନ୍ ଓ ଓଗ୍ ନାମକ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି କି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ଜିତ ରୂପେ ବିନାଶ କରି ଅଛ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ଅଛୁ ।............କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଉପରିସ୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟସ୍ଥ ପୃଥିବୀରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ।" (ଯିହୋଶୂୟ ୨ : ୯-୧୧) ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ରାହାବଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଯାକୁବଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ବିଶ୍ୱାସ କର୍ମ ବିନା ମୃତ । ରାହାବ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହରେ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟ କରି ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଏହି କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସେ ଏକ ବିଶ୍ୱାସୀ ସ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପରିଗଣିତ କରେ । (ଏବ୍ରୀ ୧୧ : ୩୧)

ଏହି ସୁନ୍ଦର କାହାଣୀ ସେ ସମୟର ଅନ୍ୟ କେତୋଟି ଘଟଣା ପ୍ରକଟ କରେ । ସେ ନାରୀ ଛାତ ଉପରେ ମସିନାଝାଟି ଶୁଖାଇ ଥିବାରୁ ତାହା ମାର୍ଚ୍ଚ । ଏପ୍ରିଲ୍ ମାସ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସମୟ ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ ।

ବିଶ୍ୱାସରେ ରାହାବଙ୍କ ଆପଣା ପରିବାର ପ୍ରତି ଥିବା ପ୍ରଗାଢ଼ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଯିରୀହୋ ନଗରର ପତନ ସମୟରେ ସେ ଆପଣା ପରିବାରକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଦୁଇ ଚରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଥିଲେ ।

ରାହାବ ସେହି ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଝରକା ବାଟେ ଦଉଡ଼ିରେ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିକଟସ୍ଥ ପର୍ବତମାଳରେ ଲୁଚିରହି ତାପରେ ଆପଣା ବାଟରେ ଫେରି ଯିବା ନିମନ୍ତେ କହିଥିଲେ । ଏହି ପର୍ବତମାଳ ଯିରୀହୋ ନଗରରୁ ପ୍ରାୟ ଏକ ମାଇଲ ଦୂରରେ ତଥା ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦ ଓ ୨୦୦୦ ଫୁଟ ଥିଲା ବୋଲି ଅନେକ ଲେଖକଙ୍କ ମତ । ଏହି ପର୍ବତମାଳର ଗୁମ୍ଫା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁରକ୍ଷାର ସ୍ଥଳ । ଏହି ଗୁମ୍ଫାରେ **Dead Sea Scrolls** ମିଳିଥିଲା । ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ରାହାବଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ତିନୋଟି ସର୍ତ୍ତ ରଖିଥିଲେ । "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଝରକା ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଦେଶକୁ ଆସିଲା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଝରକାରେ ଏହି ସିନ୍ଦୁରବର୍ଣ୍ଣ ସୂତା ଡୋରି ବାନ୍ଧି ରଖିବ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତା ଓ ଆପଣା ମାତା ଓ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ଆପଣା ପିତୃକୁଳର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ଗୃହରେ ଏକତ୍ର କରିବ । .... ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ପ୍ରକାଶ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶପଥ କରାଇ ଅଛ, ତୁମ୍ଭ ସେହି ଶପଥରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବୁ ।" (ଯିହୋଶୂୟ ୨ : ୧୭-୨୦) । ବିଜାତୀୟ ରାହାବ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ କରି ଆପଣାକୁ ଆପଣା ପରିବାରକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିଥିଲେ । ବିଜାତୀୟା ବେଶ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ରାହାବଙ୍କ ଏହି ସୁନ୍ଦର କାହାଣୀ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଇତିହାସରେ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରି ଅଛି ।

—GARY HAMPTON

—※—

ଜୀବନର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତମ ବିଷୟ
(THE GREATEST THINGS OF LIFE)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କରନ୍ଥୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକ ନିତ୍ୟ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଲେଖନ୍ତି, "ଅତଏବ ବିଶ୍ୱାସ, ଭରସା, ପ୍ରେମ, ଏହି ତିନି ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ, ଆଉ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ।" (୧ମ କରନ୍ଥୀ ୧୩ : ୧୩) ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ପ୍ରେମ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ରମଣୀୟ ଶକ୍ତି ବନ୍ଧନ । "ପ୍ରେମ ଧୀର୍ଘ ସହିଷ୍ଣୁ, ପ୍ରେମ ହିତଜନକ, ଈର୍ଷା କରେ ନାହିଁ, ଅନୁଚିତ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ, ସ୍ୱାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ବିରକ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଅପକାର ସ୍ମରଣରେ ରଖେ ନାହିଁ,......ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟଧରି ରହେ ।" (୧ମ କରନ୍ଥୀ ୧୩ : ୪-୭) । ପ୍ରେମ ବ୍ୟତିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯୋଗ୍ୟ ଅନ୍ୟ କେତୋଟି ଉତ୍କୃଷ୍ଟତମ ବିଷୟ :—

ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଲେଖାଯାଏ, "ବାକ୍ୟରେ କି କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କିଛି କର, ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କନାମରେ କରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।" (କଲସୀ ୩:୧୭) ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କରନ୍ଥୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, "... ... ...ଯାହା କିଛି କର, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ସବୁ କର ।" (୧ମ କରନ୍ଥୀ ୧୦ : ୩୧) ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ତାହାଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରୁଛି କି ?

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେବା ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ସୌଭାଗ୍ୟ । ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଲେଖନ୍ତି, "ଦେଖ, ପିତା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି ପ୍ରକାର ପ୍ରେମ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ,

ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାହିଁ ଅଟୁ ।" (୧ମ ଯୋହନ ୩ : ୧) । ପିତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଦାନର ଅଧିକାରୀ ଆପଣ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି କି ?

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଜୀବନର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପଦ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ ଏପରି କହନ୍ତି, "ଆଉ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେରିତ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ ।" (ଯୋହନ ୧୭ : ୩) । ଏହି ଜଗତର ଜ୍ଞାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ମୂର୍ଖତା । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାନୀ ଶିକ୍ଷିତ ହେଲେ ହେଁ ମୂର୍ଖ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପଦ ଆପଣ କି ଅର୍ଜନ କରି ପାରିଅଛନ୍ତି ?

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ବିନିଯୋଗ କରିବା ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୃତ୍ତି । ପାଉଲ ଏଫିସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, "ଅତଏବ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହେତୁ ବନ୍ଦୀ ଯେ ମୁଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଆହ୍ୱାନରେ ଆହୂତ ହୋଇ ଅଛ, ସେଥିର ଯୋଗ୍ୟ ଆଚରଣ କର ।" [ଏଫିସୀ ୪ : ୧] ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନ ଏକ ଆଜୀବନକାଳ ବୃତ୍ତି ସଦୃଶ୍ୟ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି । ସେହି ବୃତ୍ତିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରୁ ଅଛୁ ?

ଏହି ଜଗତରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାରକ୍ଷା କରିବା । ଜ୍ଞାନୀ ଶଲୋମନଙ୍କ ଭାଷାରେ, "ଧାର୍ମିକର ଫଳ ଜୀବନଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ଅଟେ, ପୁଣି ଯେ ଜ୍ଞାନବାନ ସେ [ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର] ଆତ୍ମା ଲାଭ କରିବ ।" [ହିତ ୧୧ : ୩୦] ଜକ୍ଷିୟଙ୍କ ଗୃହରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ପ୍ରକଟ କରି କହିଲେ, "କାରଣ ଯାହା ହଜିଅଛି, ତାହା ଖୋଜି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଆସି ଅଛନ୍ତି ।" [ଲୂକ ୧୯ : ୧୦] ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଶରୀର 'ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ' ତାହାଙ୍କ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ବହନ କରି ଅଛି । ବିନଷ୍ଟ

ହୋଇ ଯାଉଥିବା ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ସଦୃଶ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ କଢ଼ାଇ ଆଣିବା ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଆପଣା ଆତ୍ମାର ବିନାଶ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଧାନ କ୍ଷତି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମାଥିଉ ୧୬ : ୨୬ ରେ କହନ୍ତି, "ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଲାଭ କରି ଆପଣା ଜୀବନ ହରାଏ, ତେବେ ତାହାର କି ଲାଭ ? କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଜୀବନ ବଦଳରେ କଅଣ ଦେବ ?" ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ଜଗତରେ ଅପାର ଜ୍ଞାନ ଧନ ସମ୍ପଦର ଲାଭ କଲେହେଁ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିନା ତାହାର ଆତ୍ମାର ମୁକ୍ତି ନାହିଁ । ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଆମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ପାଇ ଥାଉଁ । ଏହି ଅସ୍ଥାୟୀ ଜଗତର ଅସ୍ଥାୟୀ ସମ୍ପଦ ଲାଭ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଯଦି ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥାଏ, ତାହା କି ମଙ୍ଗଳ ଜନକ ?

ଶେଷରେ, ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ସର୍ବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରସ୍କାର ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ମୁକୁଟ । ପାଉଲ ୧ମ ତୀମଥିରେ ଲେଖନ୍ତି, "ବିଶ୍ୱାସର ଉତ୍ତମ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଣପଣ କର, ଅନନ୍ତଜୀବନ ଧରି ରଖ, ସେଥିପାଇଁ ତ ତୁମ୍ଭେ ଆହୂତ ହୋଇ ଅଛ ଓ ଅନେକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍ତମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛ ।" [୧ମ ତୀମଥି ୬ : ୧୨] ବନ୍ଧୁ ! ଆପଣ କେଉଁ ପୁରସ୍କାର ଲୋଡ଼ୁ ଅଛ ?

—JOHN STACY

—※—

ଉଭୟ ଆଦମଙ୍କ ପ୍ରଭାବ

ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଛଅ ଦିନରେ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ସୃଷ୍ଟି କରି ଆପଣା ସୁହସ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଗଢ଼ି ଆଦମ ନାମ ଦେଲେ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ୍ ୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୫ : ୪୫ ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମଙ୍କ ବିଷୟରେ

କହନ୍ତି, "ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ଆଦମ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ହେଲେ, ଶେଷ ଆଦମ ଜୀବନଦାୟକ ଆତ୍ମା ହେଲେ ।" ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମ ଅଟନ୍ତି । ଆଦମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିରୂପ (ରୋମୀୟ ୫ : ୧୪) ଏହି ଦୁଇ ଆଦମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତୋଟି ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଓ କେତୋଟି ବିଭେଦ ଅଛି, ତାହା ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରିବା ।

ଉଭୟଙ୍କୁ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବେ ଏହି ଜଗତରେ ପ୍ରେରଣ କରି ଥିଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଆଦମ ପୃଥିବୀର ମାଟିରୁ ଗୋଡ଼ା ଯାଇ ଥିଲେ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କନ୍ୟା ମରିୟମଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜାତ ହେଲେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ଅଦ୍ଭୁତ ହେଲେ ହେଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅସାଧ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମ ଆଦମ ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ଓ ନିଷ୍କଳଙ୍କ ଭାବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲେ । ସେ ନବଜାତ ଶିଶୁ ସଦୃଶ୍ୟ ପାପରହିତ ଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତ ପିତର ଲେଖନ୍ତି, "ସେ କୌଣସି ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି ଛଳକଥା ନଥିଲା ।" (୧ମ ପିତର ୨ : ୨୨)

ଉଭୟ ଆଦମ ପ୍ରଲୋଭିତ ହୋଇ ଥିଲେ । ପରୀକ୍ଷାରେ ପରାସ୍ତ ହେବା ଲୋକେ ପାପର ଦାସ ହୁଅନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ପାର୍ଥକ୍ୟ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପାପରେ ପରାସ୍ତ ନ ହୋଇ ଧାର୍ମିକତାର ଅନୁଗମନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରି ଥାଉଁ । ପ୍ରଥମ ଆଦମ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମ "............ବରଂ ସେ ପାପରହିତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ସର୍ବ୍ବତୋ ଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ ।" (ଏବ୍ରୀ ୪ : ୧୫)

ଉଭୟ ଆଦମଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନାମ କରଣ କରି ଥିଲେ । ଲେଖାଯାଏ, "ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟ ହେବା ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଆଦମ (ମନୁଷ୍ୟ) ନାମ ଦେଲେ ।" (ଆଦି ୫ : ୨) । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନାମରେ ନାମାଙ୍କିତ କରି ଥିଲେ ।

ଉଭୟ ଆଦମଙ୍କ ବିବାହ ସଦାପ୍ରଭୁ କରି ଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସହକାରିଣୀ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସେ ସୃଷ୍ଟି କରି ଥିଲେ । ସେ ଏକ ପୁରୁଷ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଥିବାରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ । ତେଣୁକରି ବିବାହିତ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ନହେବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅଟେ । (ମାଥିଉ ୧୯ : ୩-୯, ୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୭ : ୨-୩) ପ୍ରଥମ ଆଦମଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଧୂ ସ୍ୱରୂପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଏହି ଜଗତରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଅଛି । (୨ୟ କରିନ୍ଥୀ ୧୧ : ୨, ପ୍ରକାଶିତ ୨୧ ୯) ଆଦମଙ୍କୁ ଯେପରି ଏକମାତ୍ର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଦତ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଧୂ ରୂପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟ ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ ଅଟେ ।

ଆଦମଙ୍କୁ ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ନିଦ୍ରିତ କରାଇ ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମ ଅସ୍ଥି ଛିନ୍ନକରି ତାହାଙ୍କ ଶରୀରର ପଞ୍ଜର ଦ୍ୱାରା ନାରୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଥିଲେ । ସେହିପରି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁର ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ନିଦ୍ରିତ ହେବା ଫଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପାରିଥିଲା ।

ନାରୀର ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ନରଙ୍କ ଶରୀର ଆଘାତିତ ହୋଇ ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟଶରୀରଧାରୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଶରୀର କ୍ରୁଶ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଥିଲା । ଉଭୟ

ଆଦମ ଆପଣା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ଓ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୀତ ତାହା ଅମୂଲ୍ୟ, ଅମର ଓ ଅକ୍ଷୟ ଅଟେ ।

ହବା ଯେପରି ଆଦମଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରିଣୀ ଥିଲେ, ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରିଣୀ ଅଟେ । ଆଦମ ଓ ହବା ଯେପରି ଏକ ଶରୀର ଥିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ଶରୀର ଅଟନ୍ତି ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନାନୁଯାୟୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଧାରଣ କରି ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରେ । ସେହିପରି ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ୱାମୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ଧାରଣ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରେ । ଆପଣା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନାମ ଧାରଣ ନକରି ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କ ଧାରଣକରିବାର ଅର୍ଥ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା ।

ଉପରିଲିଖିତ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକରୁ ଉଭୟ ଆଦମ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଜାଣି ପାରିଲୁ । ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିବା । ପ୍ରଥମ ଆଦମ ପାପ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମ ପରମେଶ୍ୱର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ । ଉଭୟଙ୍କ କର୍ମର ଫଳ ମାନବ ସମାଜକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଅଛି । ଆଦମଙ୍କ ପାପ, ଦୁଃଖ, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଲା, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଜ୍ଞାବହତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ଓ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଆଦମଙ୍କ ପାପର ପ୍ରତିଫଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦିଏ । ପ୍ରଥମ ଆଦମଙ୍କ ଅବଜ୍ଞତା ହେତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ବିତାଡ଼ିତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପାରଦୀଶରେ ପ୍ରବେଶ କରାଏ ।

—ROY BEASLEY

—*—

ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
(BELIEVE IN GOD)

"ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବିଷୟର ମୂଳଭୂମି ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟର ନିଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ" ବୋଲି ଏବ୍ରୀ ପୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତା ବିଶ୍ୱାସର ସଂଜ୍ଞା ନିରୂପଣ କରି ଅଛନ୍ତି । (ଏବ୍ରୀ ୧୧ : ୧) । ଏହି ଐଶ୍ୱରିକ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ବିଶ୍ୱାସ ଭରସା ଓ ଆଜ୍ଞାବହତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ମୂଳଭିତ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ ବିନୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜୀବନରେ କିପରି ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ପାରିବା ?

"ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ପାତ୍ର ହେବା ଅସମ୍ଭବ, କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ୱେଷଣକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଦାତା, ଏହା ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବା ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।" (ଏବ୍ରୀ ୧୧ : ୬) । ଈଶ୍ୱର ଯେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ୱେଷଣକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଦାତା ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ପାତ୍ର ହୋଇ ପାରିବା । ଏହିପରି ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ପାରିବା ?

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବଜଗତ ତାହାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ । ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ, ପଶୁପକ୍ଷୀ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୃଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀ, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରଚନା । ତେଣୁକରି ଦାଉଦ ମହାରାଜ କହନ୍ତି, "ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଶୂନ୍ୟ-ମଣ୍ଡଳ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରେ ।" (ଗୀତ ୧୯ : ୧) । ମୂଢ଼ କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ । (ଗୀତ ୧୪:୧)

କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେହେତୁ ସେ ନିଜେ ଏପରି କହିଅଛନ୍ତି, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନହେଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର ।" (ଯୋହନ ୧୪ : ୧) । କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ ଦାନକଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । (ଯୋହନ ୩:୧୬ । "ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।" (ଯୋହନ ୧୨ : ୪୪)

ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିଫଳ ଏତେ ଆଶୀର୍ବାଦଦାୟକ ହେଲେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଅଣ ? ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ କହନ୍ତି । "ଯେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିଚାରିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ସେ ବିଚାରିତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁଅ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ ।" (ଯୋହନ ୩ : ୧୮) । "ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ଯେ ପୁତ୍ରକୁ ଅମାନ୍ୟ କରେ, ସେ ଜୀବନ ଦେଖିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ହୋଇ ରହିଥାଏ ।" (ଯୋହନ ୩ : ୩୬) । "ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି, କାରଣ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନକଲେ ଆପଣା ୨ ପାପରେ ମରିବ ।" (ଯୋହନ ୮ : ୨୪) ଉପରଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଆଶୀଷ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ କି କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ଳଭିପାରେ ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ

ଦୈନିକ ଆଚରଣ ବା କର୍ମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିରୂପ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ, "ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ ?" (ଲୂକ ୬ : ୪୬) ପର୍ବତ ଉପଦେଶାବଳୀରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥିତ ବାକ୍ୟ ମାଥିଉ ଏପରି ଭାବେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ଅଛନ୍ତି, "ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।" ସେଦିନ ଅନେକ ମୋତେ କହିବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ତୁମ୍ଭନାମରେ ଭାବବାଣୀ କହିଲୁ ନାହିଁ ? ପୁଣି ତୁମ୍ଭନାମରେ କି ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଇଲୁ ନାହିଁ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭନାମରେ କି ଅନେକ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁନାହିଁ ? ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ କହିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ଜାଣିନାହିଁ, "ହେ ଅଧର୍ମାଚାରୀମାନେ ମୋ ପାଖରୁ ଦୂର ହୁଅ ।" (ମାଥିଉ ୮ : ୨୩) ଧର୍ମ କର୍ମରେ ନିବିଷ୍ଟ ଏହି ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନକାରୀ ନ ଥିବାରୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ବିନା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବୃଥା । ତେଣୁକରି କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରେ ନାହିଁ । ଯାକୁବ କହନ୍ତି, "ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର୍ମ ବିନା ମୃତ" (ଯାକୁବ ୨ : ୧୭) । "କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ନ ହୋଇ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଯେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଏ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ ।" (ଯାକୁବ ୨ : ୨୪) । କାରଣ ଆତ୍ମା ବିନା ଶରୀର ଯେପରି ମୃତ, ସେହିପରି କର୍ମବିନା ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ମୃତ ।" (ଯାକୁବ ୨ : ୨୬) । ଯାକୁବ ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରେ ନାହିଁ ବୋଲି ଆପଣା ପତ୍ରିକା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଚାରକମାନେ ଯୋହନ ୩ : ୧୬ ପଦ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ନେଇ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରି ପାରିବ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସେହି ପଦ ଅନୁଯାୟୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଲୋକେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ କି ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅବଜ୍ଞା କରିବେ ?

ଯଦି ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ଥାଉଁ, [ରୋମୀୟ ୫ : ୧] ତଥାପି କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରାହିଁ ନୁହେଁ । କାରଣ ପାଉଲ ଏଫିସୀ ୨ : ୮-୯ ରେ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ ବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି । ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜୀବନ ବିନା ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ନପାରୁ । ବିଶ୍ୱାସ କର୍ମବିନା ମୃତ । ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଜ୍ଞାଧୀନ ହୋଇ ଥାଉଁ, ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ପକ୍ଷପାତ ରୋଗୀକୁ ବହି ଆଣିଥିବା ଲୋମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ରୋଗୀକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ଆଚରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଜନକ ନ ଥିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବୃଥା ଓ ମୃତ ଅଟେ ।

ବିଶ୍ୱାସ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଅନେକ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକରୁ ଅନ୍ୟତମ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜାତ ହୋଇ ଥାଏ । ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରି, ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରିଥାଉଁ । ବିଶ୍ୱାସ ବିନୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରି ପାରିବା ?

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ ପୂର୍ବରୁ କହିଲେ, "ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଏ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ପାଇବ ।" (ମାର୍କ ୧୬:୧୬) । ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଥିବା ଲୋକେ, ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅବଜ୍ଞା କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ କି ?

ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ପାଇଁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହେବେ ।

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣର ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କେତେକ ଅବିଶ୍ବାସୀ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ପଢି ପାରୁ ଥାଉଁ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମରଣ ନିମନ୍ତେ ଦାୟୀ ଥିଲେ । ପ୍ରେରିତ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ପ୍ରଚାର କରିବାରୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରି ପଚାରି ଥିଲେ, "ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କଅଣ କରିବା ?" (ପ୍ରେରିତ ୨ : ୩୭) ସେହିଦିନ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ବାସ ପ୍ରମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତିନି ସହସ୍ର ଲୋକେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨ : ୪୧) । ଫିଲିପଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପ୍ରଚାରିତ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ବାସ କରି ଶମିରୋଣରେ ଅନେକ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୮:୧୨) କୁଶଦେଶୀୟ ନପୁଂସକ ଫିଲିପଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପ୍ରଚାରିତ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ବାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣା ଦେଶକୁ ବାହୁଡ଼ି ଯିବାର ବିବରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେରିତ ୮ : ୨୬-୩୯ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଢି ପାରୁ ଥାଉଁ । ପାଉଲ ଓ ଶୀଲଙ୍କ ପ୍ରଚାରିତ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ବାସ କରି ଫିଲିପୀୟ କାରାରକ୍ଷକ ସପରିବାରରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧୬ : ୩୦-୩୩) । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘଟଣାବଳୀରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଭାବେ ଲୋକେ ବିଶ୍ବାସ କରି, ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ଥିବାର ବିବରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ପଢି ପାରୁ ଥାଉଁ ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାଇବଲ ଦିଆଯାଇଅଛି । ସେହି ବାଇବଲର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ବାରା ଯେଉଁ ବିଶ୍ବାସ ଜାତହୁଏ, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଧୀନ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଥାଏ ।

—*—

DID YOU KNOW ?

- ★ The church of Christ is promised, prophesied, revealed and described in the Bible.
- ★ The church of Christ exalts Christ as the ONLY head of the church. Ephesians 5:23; Colossians 1:18.
- ★ The church of Christ has no rule book but the Bible. It strives to speak where the Bible speaks and to be silent where it is silent. I Corinthians 4:6; II Timothy 3:16, 17; I Peter 4:11; II John 9.
- ★ The church of Christ is organized according to the teaching of the New Testament. It has no earthly organization above the local congregation and each congregation is organically independent. Each congregation is overseen by elders (also referred to in the Bible as bishops, pastors, presbyters, shepherds) with deacons and evangelists serving under their oversight. Acts 14:23; 20:17, 28; Ephesians 4:11; Philippians 1:1; I Timothy 3:1-13; Hebrews 13:17; IPeter 5:1-4.
- ★ The church of Christ preaches the same gospel and teaches the same plan of salvation based upon the grace of God as taught by the apostles. Romans 1:16.

  This plan includes :

  Faith in Christ. Mark 16:16; Acts 16:31

  Repentance of sins. Acts 2:38; 17:30

  Confession of faith in Christ. Matthew 10:32; Romans 10:10

  Baptism. Mark 16:16; Acts 2:38; 22:16; Galatians 3:27; penitent believer to wash away his sins. Mark 16:16; Acts 2:38; 8:38, 39; 22:16; Romans 6:3, 4; Colossians 2:12; Ephesians 4:5)

- ★ The church of Christ worships according to the New Testament pattern. John 4:23,24.

This worship consists of :

Singing without the use of man-made instruments of

music.Ephesians 5:19; Colossians 3:16.

Praying to God. Acts 2:42

Observing the Lord's Supper each first day of the week. Acts 2:42; 20:7; I Corinthians 11:23-30

Giving. I Corinthians 16:1,2; II Corinthians 9:7

Teaching God's Word. Acts 2:42 ;I Timothy 3:15; II Timothy 4:1-2

★ The church of Christ pleads for unity of all believers in Christ and believes unity can be attained. John 17:20, 21; I Corinthians 1:10-13; Ephesians 4:3-6.

★ The church of Christ is not a denomination but simply the body of Christ to which the Lord adds the baptized believers who have been saved from their past sins. Acts 2:47; Colossians 1:18.

VISIT THE CHURCH OF CHRIST
IN YOUR COMMUNITY

From
SATYA VANI
P.O. Box 80
KAKINADA - 533 001
A.P. 533 001

Printed Book only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)